XI-ik évfolyam. 46-ik szám. Köszeg, 1891. november 15-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reclamatiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: a táblaház iskola-utczai részében.
(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 10 órától, d. u. 1-ig.)
Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor csütörtökön estig.
Megjelenik minden vasárnapon.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A külsőségek kultusza.

(H.) Van-e hát fitogtatás nélküli igaz, őszinte humánismus most, midőn az emberbarátok oly tüntetőleg szeretik cselekedni a jót? Van-e igaz bensőségteljes fájdalom, midőn a részvétet hirlapilag köszönik meg s a kedves halott után a repülő fátyol hosszusága szerint fejezik ki a nők szomorkodásukat? Nem törekeszenek-e az emberek egyenkint és nagy tömegekben többnek látszani, mint a mennyit szellemi és vagyoni tőkéjük után jogosan igényelhetnek?

E kérdések a legmélyebben érintik nemzetünk jelen állapotát vagy jövő boldogulását. Mert hiába igyekezik az iskola az erős jellem, az egyszerüség és igazság erényeit beoltani az ifju nemzedékbe, ha a szülők, a társadalom ezzel ellenkező példát nyujtanak, más szokásokat oltanak be a kifejletlen jellemü csemetékbe s illusóriussá teszik a jó igyekezetet!

Kétségen kivül van jogosultsága annak, hogy amennyit valaki ér, annyinak mutassa magát s az emberek részéről is igazságosan annyira becsültessék. De tény az is, hogy az értelmi kifejlettség a szemek, a tekintet ama fenséges nyilatkozásában, mely a tehetségest a bornirttól, a müveltet a müveletlentől megkülönbözteti, a figyelemnek erre való külön s tolakodó felhivása nélkül is meglátszik s feltéve e mellett a jellemes és hasznos polgár buzgó munkálkodását, bizonyára megfogja az ember polgártársai részéről a kellő méltánylatot nyerni!

Kétségen kivül az emberi sziv legszebb tulajdonsága a jó tettek gyakorlása s most, midőn a vagyon mindinkább egyesek kezébe halmozódik össze, midőn a munkások milliói alig képesek nyomorult existentiájukat biztositani, midőn a verseny szédületes gyorsasággal emel, de ugyanoly arányban pusztit is az emberek anyagi jólétén s ez okok hatása folytán immár uj s a világ régi küzdelmeinél veszedelmesebbekké válható társadalmi problemák keletkeztek: jót tenni, a nyomor könnyeit felszáritani s az emberi alkotás tökéletlenségében rejlő igaztalanságok élét tompitani nemcsak felebaráti, de társadalmi kötelesség, s e kötelesség gyakorlása mindenesetre erényszámba mehet, de ennek jutalma bizonyára meg van a jóltevők öntudatában, a társadalom békéjének előmozditásában!

Kétségen kivül a szeretet, a mindent átölelő, még a holtakra is kiterjedő szeretet legszebb jellemvonása hölgyeinknek! És ha ezt bármi módon kicsinyelni akarnók, vétkeznénk az emberi sziv méltósága ellen. De a valódi szeretet nem az utcza számára létezik, a valódi bánatnak fáj a kivánczi tömeg birálgató tekintete s a németek szép közmondása, hogy „Getheilter schmerz, halber schmerz“, nem azt jelenti, hogy a tömeggel bámultassuk fájdalmunkat, mert azt osztani csakis a velünk legszeretetteljesebb, legbizalmasabb egyének képesek.

És ne értsen bennünket senki félre, nem szólunk mi az emberi társadalom szerencsétleneinek azon nagy jóltevőiről, kik százezreik és millióik feleslegeivel egész néposztályok könnyeit szárítják fel, nem szólunk a nemzetek azon lángészeiről, kik szavukkal a tespedő népeket felrázzák lethargiájukból, sem az oly fájdalmakról, midőn nagy statusférfiak halála fölött egész nemzetek gyászba borulnak. Ezek felül állanak a kritikán s az embernek a tökéletesség felé haladása erős bizonyitékait képezik.

De szólunk a közönséges, magunkszőrü emberek azon tévelyedett gondolkodásu részéről, kik a sziv nemes virágaiból hiu fejükre meg nem érdemelt koszorut óhajtanak csempészni. A krajczáros adakozókról, kik magukat ezért a mostani széles körben elterjedt zsurnalisztika által óhajtják ünnepeltetni, a számitó adakozókról, kik olcsó dicsőséget és kitüntetést hajhásznak vele, szólunk a nagyképüsködésről és feltünési vágyról, melynek ezer példáit nyujtja közéletünk s különösen elitéljük, hogy egyesek, a társadalom, az egyesületek, a hivatalok, sőt a közvélemény képviselője: a sajtó az emberi hiuságok legyezgetését, e tekintetben az igazság megkerülését politikából gyakorolja és megnöveli.

Soha sem a lényeget, de a formát tekintjük. A külső után hozzuk itéletünket emberről, társadalmunkról, szeretetről, humánismusról, s ebbeli gyarlóságunk törvényesiti magukat a gyarlóságokat! A külsőségek becsülése a lényeg fölött, a modor becsülése a képzettség fölött, az öltözet becsülése a becsületesség rovására, az ügyesség becsülése az igazsággal szemközt végzetes következményeket rejthetnek mélükben!

„Nagy kényelem a megnyugvás hitünkben,

TÁRCZA.

Dalok.*)

I.

Elbujdosott a kis madár szebb tájra . .
Elbujdosnám én magam is utána.
De minnél szebb, mennél vigabb az a táj,
Annál gyötrőbb, akinek a szive fáj.

A kis madár uj hazát lel keleten . . .
Könnyes szemem barna kis lány! rád vetem.
Te nélküled mit érne a kikelet?
Csak menj madár! nem mehetek én veled.

Itt maradok; itt várom be a tavaszt,
Talán rózsám egy fűszálat leszakaszt,
Amely ott nőtt a sírhantom oldalán . .
Tán sajnál is, hisz úgy szokta a leány.

II.

Lehullott a rózsatőről a szirom,
Már én tovább a bánatot nem birom.
Beteg vagyok, fáj a szivem, mindenem —
Legjobb lenne a koporsó énnekem.

Letéptem az első sárga levelet,
Megtudtam, hogy gyöngyvirágom nem szeret.
Megszánt csupán s vigasztalta lelkemet —
A természet haldoklása tán engem is eltemet.

III.

Fütyül a szél . . . bideg a tél,
Régen kihalt az élet.
Lombhullákor azt hittem, hogy
Boldog leszek tevéled!

De mint a fát árván hagyta
Elhervadó virága,
Elárvultam, fáj a szivem . . .
Fáj utánnad — hiába!

De a fa még uj tavaszt vár,
Feslő bimbót, levelet . . .
Csak nekem hunyt el reményem,
Mert a hű sziv — nem feled.

Alpári Lajos.

*) Mutatvány szerzőnek „Vadvirágok“ czimü, sajtó alatt lévő verskötetéből.

Dicsőség temploma.

Irta: **Zarándy A. Gáspár.**

II.

Magyar pantheonnak is lehetne nevezni a 48-as kiállitás gyászszobáját. A falakon a tizenhárom vértanunak Zala György által készitett domboru medaillon képe az aradi szoborról. Ott vannak az aradi vár képei, az összes kivégzettek és bebörtönzöttek lajstromai.

Batthyányi, Csányi, Woroniczky, Mednyánszky, Perényi, Jeszenák, Lenkei, Ormai-Aufenberg, Kazinczy, Murmann és a 13 arczképei. Kőrössy Sándor rabruhája, Mednyánszky, Kiss Ernő és Batthyányi pisztolyai, Leininger, Damjanich, Vécsey és Poltenberg utolsó levelei, halálos itéletek a brezciai véreb aláirásával és még számtalan becses ereklye, melyeknek látása fájó büszkeséggel tölti el és felemeli szivünket a szabadság istenéhez.

A Kossuth-teremben Kossuth Lajosnak harmadfél száz különféle képe láthatóhimzés, ujságkép, kőnyomat, fametszet, aczél- és rézmetszet, olajnyomat és olajfestmény, mellkép, egész alak, egyedül és csapatok közt, életjelenetekben, komoly ábrázolás és caricatura, kép- és szobormü. A kiállitás rendezői hihetetlen munkát végeztek e képek összegyüjtésével. Nincs a föld kerekségén gyüjtemény, a mely ily teljesen ábrázolná ugyanazon embert élte hajnalán, delén és alkonyán. S az ábrázolás e töméntelen sokasága mindennél ékesebben szólóan hirdeti Kossuth felséges nagyságát. Nemcsak a magyar és a német rajzolók tartották őt méltónak a megörökitésre, képei előállitásában versenyzett a franczia, spanyol, olasz, angol, orosz, svéd ón a magyarral és némettel s a mi a legkülönösebb, az idegen nemzetek karikaturái soha sem ábrázolják őt ellenséges módon. Egy olasz képen: „Illeone d'Ungheria“ névvel egy oroszlán torzsot ékesiti Kossuth feje, amit egy igen ismert fenséges fejektől elrutitott két fejü sas sziszeg ellene. Különösen hat ránk egy angol kép, mely Kossuth menekülését mutatja. Ez az egyetlen tudtunkkal, mely hazánk legnagyobb fiát szakáltalanul ábrázolja. Ott van továbbá egy angol minta után készült selyemhimzés, egy magyar grófné kézimunkája, melynek tárgyát Kossuth amerikai utrakelése képezi. A többi kép nagyban megfelel azon külsőnek, mely a magyar nép szivébe zárva meg van óva az enyészettől s mégis csaknem valamennyi ábrázolás különbözik egymástól részleteiben. A harmadfélszáz közt nem láttunk kettőt mely egymással teljesen megegyeznek.

A Kossuth teremben a szabadságharcz egyik hires alakja áll őrt egykori egyenruhában. Ez Károly főhad-

nemes, de terhes önlábunkon állni!“ E mondás igazságát tapasztaljuk lépten-nyomon.

S jaj a társadalomnak, a nemzetnek, melynek értelmes fiai és leányai a külsőségek hajhászásában lelik gyönyörüket s a hiuság, a lényegtelen, szellemtelen időtöltésben boldogságukat, mert a tömeg utánuk indulva, eltér a komoly törekvés irányától s aláaknázza a nemzet jövőjét. A gyermek bábbá, az ifju piperköczczé, a férfi léhává válik, a hivatalnok a nép boldogitására szolgáló tisztét csak a külső látszatig logja teljesiteni; a polgárok vagyoni; helyzete a hiuság, a külsőségek áldozatává lesz, s a szokások e megromlása kivetközteti a komoly, tettre termett magyar nemzetet faji sajátságaiból!

Iskola és szószék, egyesületek és a közvélemény képviselete a sajtó, egyesek és társadalom működjenek ez irány ellen, szent fohászszal „Isten óvja meg e vésztől mi magyar hazánkat!“

Helyi és vidéki hirek.

— **Hivatalbalépés.** A kőszegi járásbiróság uj főnöke, Szabó László kir. járásbiró a tegnapi napon tette le Szombathelyen hivatalos esküjét és a mai napon átveszi a járásbirói hivatal ügykezelését. Kivánunk neki sikerdús működést és kitartást uj és fontos állásában!

— **Nagy adomány.** Mióta a szombathelyi püspöki szék fennáll, alig került még a püspöki vagyonból egyszere olyan nagy jótékony adomány, mint a minőt, most Hidasy Kornél megyés püspök ő méltósága tett. A szerény igényü, jószi ü főpap 20 ezer forintot adott egyházmegyei jótékony czélokra, még pedig: 16 ezer forintot egy Szombathelyen felállitandó apáczazárda alapitására, 2000 frtot az egyházmegyei papi nyugdij-alapra és 2000 frtot az egyházmegyei alapra. Ez összegbe nincsenek beleszámitva azon adományok, melyekkel ő méltósága már ez év folyamában megörvendeztett más köszhasznu és jótékony egyesületeket, p az egyházmegyei tanitóegyesületet és most a rohonczi Hauser-féle szegény-intézetet. Ez utóbbi mostanában kapott a nemesszivü főpaptól 500 frtot.

— **Városi közgyülés.** A város polgármestere e hó 12-re közgyülésre hivta össze a képviselő-testületet. Vagy 30-an gyültek össze a városház ősi falai között, oly számban, melyben ritkán szoktak tündökölni városatyáink. Azt hiheté az ember, hogy itt megint választanak; de nem csak hiheté, hanem biztosra is vette, mikor a tárgysorozatban ott állott „Egy hegymesteri állásnak választás utján való betöltése.“ Csakhogy másként intézkednek a város önkormányzati szabályrendeletek, s ugy történt, hogy ez a választás a jövő hónapra halasztatott. Hanem hát volt ezenkivül is tárgy, a mely sokak érdeklődését fölkelthette. Kirchknopf Mihály képviselő mindjárt az ülés elején azzal a nyiltan elárult szándékkal szólalt fel, hogy a polgármestert meginterpellálja: miért szednek a kereskedő-tanczoktól 7 frt 50 kr. tandijat. E szándékától azonban a képviselő ur szólásközben elállott. Vasvármegye közigazgatási bizottságának határozata Gábriel György jegyző fogyelmi ügyében leérkezvén, most tudta meg hivatalosan a képviselőtestület, hogy a jegyző hivatalába visszahelyeztetett ugyan, hanem a fogyelmi eljárást folytatják ellene. Ez volt a tulajdonképeni első tárgy. Második tárgy gyanánt jegyző a jelentevő polgármester jelentését olvassa fel, melyből kitünt, hogy az uj pénztáros megválasztása után való napon letette a hivatalos esküt, élvezetében van már a fizetésének és a városkapitányi hivatalba Prosquill Pál került, 1 frt 30 kr. napidij mellett, irnoknak. Vasmegye alispánja megküldi a belügyminiszter által jóváhagyott *városi köztisztasági szabályrendelet*-et, melynek kinyomatását rendelték el. — Két belügyminiszteri leirat közül az egyik a húsvágási szabályrendeletre vonatkozik, melynek ügyében bizottságot küldenek ki a vágási idő megállapitása és a vágóhid mellett egy istállónak tervbe vett épitése czéljából. A közgyülés hatodik és tartalmánál fogva legsajátságosabb tárgya Kirchknopf Mihály és társai beadványa a város forgalmának emelése ügyében. Odairányul az aláirók intencziója, hogy a negyedik vonat ne közlekedjék éppen keddi és penteki napokon — szerintök inkább egyáltalán ne — mert az a piaczozókat Szombathely felé tereli; a nem rég fölemelt helypénz szállittassék le és történjék intézkedés arra nézve, hogy ügynökök, kereskedők hetivásárok alkalmával csak a közönség kielégitése után végezhessék a nagyban való bevásárlást. Ez a már korábban nagy port vert tárgy azzal lett elütve, illetőleg rendes mederbe szoritva, hogy a képviselő-testület igen örül a negyedik vonatnak, már csak azért is, mert az nem veszélyezteti a kőszegi piaczot; a szabad bevásárlást nem véli megszórithatónak, mert ezt az intézkedést e felsőbb hatóság nem hagyná helyben és eredménynyel sem járna, hanem a helypénz leszállitása ügyében még majd gondolkozik egyet. Egyelőre azonban a hatóság figyelmébe vélik ajánlani a helypénzszedés fölött való felügyeletet, mert panaszok merülnek föl egy helytelen alkalmazott tarifa miatt. Még egy fontos tárgy került szőnyegre, mely a legnagyobb fejtörésre szolgáltatott alkalmat. Major János prépost-plébános ugyanis az épitendő kath. templom czéljaira az ugynevezett *talár*-ban körülbelől 80 frt értékü követ szeretne fejtetni a templomalap költségén. A tanács e kérvényt pártolólag terjeszté a közgyülés elé, mely a kérésnek helyt is adott, de Szovják Hugó képviselő ur megjegyezni kivánta volna a jegyzőkönyvben, hogy ez adományból nem szabad következtetést levonni a város patronatusi kötelességeire, mivel ilyenek csak a belvárosi templommal szemben állanak fenn. A kögyülés nem volt felszólaló nézetén, amiért ez most a hozott határozatot meg akarja felebbezni. Ezután néhány lényegtelenebb tárgy elintézése után az ülés feloszlott.

— **Vasut-megnyitás.** A pozsony-szombathelyi vasutvonalnak műtanrendőri bejárása e hó 7-én volt és a rá következő napon az ünnepélyes megnyitás. Baross miniszter reggeli 8 órakor Lukács Béla államtitkár, Ludvigh, Szabó min. tanácsosok, Horváth igazgató, Berényi üzletvezető, Csőke min. titkár kiséretében erkezett oda a pozsonyi pályaudvarba s a perronon nagy társaság élén Dröxler pozsonyi polgármester és Szájbely Gyula országos képviselő, ez utobbi mint a vasutépitő-társaság elnöke fogadta üdvözlő beszéddel. A miniszter válasza után két vonatial indult a társaság utnak és a feldiszitett államásokon mindenütt lelkesedő sokaság és üdvözlő beszéd fogadta a népszerü minisztert. A Szombathelyen való megérkezés után, délután 4 órakor, Szabó Ernő szombathelyi polgármester intézett a miniszterhez beszédet. Este a Sabaria szállóban fényes lakoma volt s azon a tósztok egész sora hangzott fel. A megnyitáson résztvettek: Pozsonymegye részéről Zichy József gróf főispán és az alispán. Pozsony városát képviseltek Dröxler kir. tan. polgármester, a főjegyző, Neiszidler, Melczel országos képviselők képviselték; Mosonmegye részéről Simon főispán; Vasvármegye részéről Rsdó fő-, Károlyi alispán voltak jelen, s ezeken kivül a megye kitünőségeiből sokan.

— **Panasz az uj vasut ellen.** Nem nagyon dicsérik a pozsony-szombathelyi vasutat. Mint mondják a pályatestet kivéve, ócska ott minden, a mozdony, a kocsi stb. és nincs rendes menetképességük a vonatoknak, melyek Pozsonyban és Szombathelyen egyaránt 2—3 órai késéssel érkeznek naponkint. A szolgaszemélyzet jobban lihegi a masinánál. Most dicsérjék aztán a minisztert!

— **Bölcselettudori értekezés.** Kováts S. Jánosnak, lapunk egyik munkatársának most jelent meg nyomtatásban „T. Maxius Plautus hatása a magyar irodalomra“ czimü bölcsélettudori értekezése. Áll pedig az a következő pontokból. I. Bevezetés. II. Az iskolai drámák. III. Kik voltak Plautus forditói és átdolgozói? IV. Dugonits András és a Menachmi. V. Kovásznai Sándor forditása. VI. Simai Kristóf Váratlan Vendége. Az értekezés komoly tanulmány és szerzője éles itélőtehetségére vall.

— **A Konkordia hangversenye.** A lapunk mult számában emlitett hangversenyt e hó 21-én csakugyan megtartják. A két Kőszeghy testvéren kivül, kik négykezest fognak játszani, Steierleinné Lassner Ella urhölgy is közre fog működni, két dallal. Ő a konkordiabeliek kérelmére szives volt énekre vállalkozni, a mi igazán szép tőle, s a minek mi is örülünk. A műsorozatot e következőleg állitották össze. 1. Egy dallam, játsza a kőszegi zenakar. 2. „Szakusztala“ nyitány Goldmarktól, négy kézre, előadják Kőszeghy Géza és Árpád. 3. „Vöglein im Walde“, ének szoprán részére Taubert W.-tól, énekli Steierleinné Lassner Ella. 4. „Nem nézek én . . .“ férfikar Huber Károlytól, előadja a *Konkordia*. 5. Részletek „Cythére“ az előszobor czimü balletből, előadja a szerző, Kőszeghy Géza és öccse, Árpád. 6. Lieder Jensentől Steierleinné Lassner Ella. 7. Chován Kálmán „Magyar táneczok“ négy kézre, előadják Kőszeghy Géza és Árpád. 8. „'s Röserl am Wörther See“ Koschat Th.-től a férfikar. 9. „Romanze“ a kőszegi zenekar. A hangverseny a bálház nagy termében lesz. Kezdete 8 órakor. Helyárak: első 4 sor 1 frt, a következő 4 sor 80 kr., többi sorok 60 kr.; földszinti állóhely 40 kr. Jegyek Kőszegi József könyv- és papirkereskedésében válthatók.

— **A kőszegi kereskedelmi kör** mult héten tartotta közgyülését. A tagok száma már annyira leapadt volt, hogy az elnökség az egylet feloszlatását inditványozta. Azonban a kereskedő fiatalság egy részének élénk érdeklődése folytán, ezt az inditványt nem fogadták el, hanem többen magukra vették a taggyüjtési kötelezettséget, nehogy ez az oly szépen berendezett és addig fenállani tudott egylet megszünjék. A tagok száma csakhamar meg is szaporodott, ami nagyon szép eredmény, és tekintve, hogy a vasárnapi szünetekben legalább lesz alkalmas és kényelmes gyülhelye a kereskedő fiatalságnak és mint elhatározták, a télen át kéthetenkint egyszer az egylet helyiségében mulattató estélyt rendeznek, az bizonyára életrevalóságra mutat. Kőszegi József könyvkereskedőt ujra felkérték az egylet vezetésére, ki az elnöki tisztet el is fogadta, és a most lappangó deficzit fedezésére szükséges pénz beszerzését megigerte. A többi tisztségekre szavazattöbbséggel megválasztattak: alelnökül Feigl Gyula, pénztárosnak ifj. Jánosa Gyula, titkárnak Fábián József, könyvtárnokul Schäffer Lipót, háznagyul Lauringer Ferencz. Választmányi tagokul: Grastyán József, Steinbach Frigyes, Pilnay Vincze, Radicke Otto, Lederer Károly és Rogácsi Béla. Számvizsgálóknak: Róth Sándor és Unger Károly. Az első egyleti estély jövő vasárnap lesz, melyen a tagok és az azok által meghivottak vehetnek részt, 10 kr. belépti dij mellett, ami az egylet pénztárába folyik.

— **Hajtóvadászat.** A helybeli vadáztársaság ma az alsó-erdőben rókák- és őszbakokra hajtóvadászatot tart. Nyul lövése ki van zárva, mert a társaságbeliek kiméletükkel a vad- állományt emelni akarják. Szegény nyulacskák hát ma még a puskacsőbe is bekukucskálhatnának.

— **Meghivó.** A M. O. K. E. vasm. osztálya, a vasvármegyei turista-egyesület folyó évi őszi közgyülését 1891. évi november 28-án délután 3 órakor Rohonczon tartja meg. Napirend: 1. Határozat, hogy az egylet eddigi szervezetében megmarad-e, avagy önallóan szervezkedik? 2. Elnöki jelentés. 3. Számadás. 4. Költségvetés. 5. Netáni inditványok. 6. Tisztujitás. Az évkönyvek most érkeztek meg; azoknak, a kik fizettek, azonnal megküldjük. Tekintettel arra, hogy a számadást el kell készitenünk, kérjük, hogy a tagsági dijakat vagy a helyi elnöknél, vagy itt Forberger Lajos pénztárosnál azonnal befizetni sziveskedjenek. Turistatérképünket becses figyelmébe bátorkodom ajánlani. Tiszteletteljes üdvözlettel Felső-Lövő, 1891. november 4-én. Ebenspanger János, ügyvivő alelnök.

— **Kőszeg és Szombathely.** Annélkül, hogy a *Rábavidék*-kel polemiát akarnánk folytatni, fel kell mégegyszer szólalnunk a lap utolsó számában foglalt és bennünket illető sorai ellen. A *Rábavidék* megmarad abbeli nézeténél, melyszerint azon esetben, ha Kőszeg annak idején déli vasuti állomást kap, azt Szombathely forgalmi élénkség tekintetében aligha éri el valaha. Hát ilyen állitás mellett, az igaz, megmaradhat valaki, hanem annak bebizonyitása már bajosan sikerülne. Ha Kőszeg a déli vasutba vonatván, állomást nyer, hát közönséges átmeneti állomássá lesz, mint p. a mai államvasut mentén Körmend, hol a vonatok megérkezésénél a kalauz elkiáltja magát: „Körmend, 5 perez . . mehet!“ Állomás egymagában, ha csak nem vasuti góczpont, nem emelhet helyet; Szombathely vasuti góczpont. Mihelyt pedig azzá lett, nem versenyezhetett vele

---

nagy azon nő, ki a honvédruhával együtt felöltötte a honvéderényeket s nem egy csatában tanitotta meg vitéz fegyverével a rohanva futó osztrákokat arra, hogy az egri nők dicső faja nem veszett ki az édes magyar hazából. Az ajtók előtt s a termekben mindenütt a szabadságharcz honvédei, tűzérei, vadászai és huszárjai álnak őrt azon egyenruhákba öltözve, melyek a nagy napok alatt födték testüket.

*

Alig méltányolható kellőképpen azon férfiak érdeme, kik költséget és fáradságot nem félve, összeállitották az uj Magyarország legfényesebb korszaka emlékeinek ezt a kiállitását, mely a nemzet nagy ideálját testesiti meg bámuló szemeink előtt, sziveinket büszkeséggel tölti el, megerősiti, hatványozza keblünkben a honszeretet fölséges erényét s azon vágyat támasztja bennünk föl ellenállhatatlan hatalommal hogy vajha mi is az örök dicsőségének nyomdokaiba léphetnénk, életet és vért áldozhatnánk nem egyes emberért, hanem a legmagasabb eszményképért, hazánkért, melynek nagysága akkor válik legyőzhetlenné, ha fiainak erényéből, szeretetéből és véréből fakad!

Gondolatok.

Hinni nehéz, nem hinni még nehezebb, mert ugy, ha csalódunk csak egy rossz emberrel van számunkra a földön több; mig igy, ha tévedünk, egy jó emberrel lesz számunkra kevesebb.

*

A tavasz virágain repkedő pillangók fényes, himes szárnyain jő a remény, de sötét holló szárnyakon távozik el.

*

Ellenséget, jó cselekedeteket, ne kicsinyeljünk.

*

Gyülöltetve is jobb, mint elfeledve élni.

*

A ki a fényhez szokott, annak sötét a világosság.

*

A remény olyan, mint a futó csillag — fényes, káprázatos: ha eltünik, sötét lesz utána minden.

*

Az emberek kedvét ne keresd, — mert kárba veszett munkát végzel! . . . .

*

Az emberek nem sokáig türnék meg a társaséletet, ha nem tudnák egymást ügyesen ámitani.

*

Csak azok félnek embertársaik megvetésétől, a kik méltók a megvetésre.

*

A nagy hibák csak nagy emberek sajátjai.

*

A czivódások hamarább véget érnének, ha csak az egyik fél részén volna az igazságtalanság.

*

Legkellemetlenebb ostobák azok, kik némi természetes észszel birnak.

*

Könnyebb az embereket megismerni általában, mint az egyeseket külön-külön.

*

Bizonyos mértékben mi is részt veszünk a nemes tettekben, ha önzetlenül dicsérjük azokat.

*

Azok a valódi nők, kiknek szivében az életlángja oly tisztán lobog, mint az ünnepi mécs a szüz Mária képe előtt. Ezeknek öröme és bánata, boldogsága és szenvedése, mindig szép és nemes.

Rengei.

többé semmi-féle megyei hely, nem Kőszeg sem annyival inkább, mivel a régi Carnuntum vagy Vindobona-Savaria-Petaviai ut, mely az utolsó századokban is használatban volt, jelentőségét elvesztette. Amint Kőszeg ennek folytán hanyatlott, ugy hanyatlott az ugyanez uthálózótba eső Körmeud is, daczára annak is, hogy vasuti állomást kapott. Mindezen okoknál fogva tisztelt laptársunk, a *Rábaridék*, azon nézetét, mintha Szombathely rohamos fejlődését kiválóan azon körülmény vetette volna meg, hogy Kőszeg annak idején ellenezte állomáshelyévé való avanzséroztatását, még ma sem, de még mint föltevést sem oszthatjuk.

— **Szineszet.** Hubay és Németh szinigazgatóknak a városi tanács hat hétre szóló engedélyt adott előadásokra. A nevezettek tehát társulatokkal beköltözhetnek városunkba, rajtuk állván, mily eredménynyel végződik rájuk nézve e kis saison.

— **Kéménytűz**. Gyakrabban fordulnak most elő a városban kéménytüzek. Nem szóltunk az eddiegről, mert ilyen esetek elvétve mindenütt fordulnak elő, hanem most többször rákétáznak kéményeink, a mi oly időben, mint a tegnapi szélviharban, nem lehet közönyös az ember fiára. Dr. Stúr Lajos ügyvéd házában pénteken ugy 9 órakor este szintén kigyuladt a kémény és a kiokádott égő kormot annyira vitte a szél, hogy a néző csak ugy borzongott bele. Ki tegyen ez ellen? A hatóságnak kötelessége arról gondoskodni, hogy ehhez hasonló esetek ne ismétlődjenek.

— **Halálozás.** Diwald Adolf, a herczeg Eszterházy javak központi igazgatója, Diwald Géza lékai tisztartó édesatyja, ki leánya látogatásán időzött Szombathelyen, ott e hó 12-én rövid betegség után elhalálozott. A megboldogult 64 évet élt s az utolsó kettőt Pozsonyban töltötte nyugalomban. Földi maradványait e hó 13-án Szombathelyen történt beszentelésük után Pozsonyba szállitották.

— **Márton-bucsu**. Azt mondják: ilyenkokor őszutóján, meg tél elején legjobb bucsut vagy névnapot tartani, mert még tele van az éléskamara alamózsiával s az uj bor is meglehetősen kiforrott. Talán azért esik annyi bucsu és névnap erre az időre, vagy is jobban mondva: az apák azért választanak annyi Károly, Imre András és Márton nevet fiainknak, hogy legyen miből derekas névnapot ülniök. Más az már a bucsukkal és védőszentekkel. Ezeket őseink választották a templom részére és pedig hazafias vagy vallási indokból a nekik legjobban megfelelőbbeket. Szt Márton püspök állitólag a Szombathelybe keblezett Szent-Mártonban született s innen a nép kegyeletes megemlékezése, a midőn temploma számára őt választá. Bleigraben, Doroszló, Pöse, Söpte, őt tiszteli s ma köpenyegébe takarózik a nép, midőn a hizott lúd mellé ül. Költsék el ezt mindenütt jóizüen!

— **Megjelent** a „Vasvármegyei Tanügy" 2. száma nem annyira érdekes mint változatos tartalommal. Az uj szerkesztő, Vargha Lajos igyekezete meglátszik e számon, a miért csak gratulálhatunk. Ajáljuk az évi 1 frtért előfizethető lapot a közönség figyelmébe.

— **Pályázat.** A Vasv. ált. Tanitótestület saját tagjai részére a következő tétel kidolgozására hirdet pályázatot: „Mily módok állanak a tanitó rendelkezésére a nemmagyar ajku iskolában, hogy a magyar nyelvet sikerrel tanithassa és hogy a hazafias érzületet a tanulókban felébreszthesse?" A dij 3 darab arany, s a munkálat beküldése február 1-jéig kéretik a testület elnökéhez, Németh Ferenczhez Szombathelyre.

— **Halálozás.** Egy fiatal törekvő iparosunk, Putz N. János könyvkötő, e hó 12-én rövid szenvedés után 37 éves korában jobb létre költözött. Temetése tegnap délután fél 4 órakor nagy részvét között ment végbe.

— **Gyümölcstermelők figyelmébe.** A m. kir. földmivelésügyi miniszterium most teszi közzé az állami szakintézetek telepeiről kiadható gyümölcs és gazdasági magcsemeték (vadonczok), oltóvesszők, oltványok és nemes füzdugványok kimutatását. Ezen csemeték és oltványok ára igen jutányosan van megszabva. A gyümölcscsemeték és az oltványok községi faiskolák számára tudvalevőleg dijmentesen is ki fognak adatni, ha az illető község a miniszteriumhoz legkésőbb 1892. évi január hó 31-ig kellően felszerelt folyamodványaikat benyujtják. E tekintetben ugy magánosoknak, mint községeknek és iskolát fenntartó felekezeti hatóságoknak a gyümölcsészeti miniszteri biztos (Budapest, állami vinczellér iskola) ad teljes felvilágositást.

— **Hirdetmény.** Grünwald István a budapesti állami középipariskolának rendes tanára „Geometria bádogosok számára" czim alatt szakkézi könyvet irt, mely alapos és részletes utmutatást nyujt a bádogos ipar körében előforduló iparczikkek szabásrajzának helyes szerkesztése és igy az anyag gazdaságos felhasználásával az illető iparczikkek okszerü és jutányos előállitására nézve Tekintve, hogy ezen könyv nemcsak szükséges vezérfonál az alsófoku ipariskolákban, a szakiskolákban, a tanműhelyekben és a szakrajztanfolyamokban, hanem hasznos utmutató a gyakorlatban foglalkozó mesterek és segédek számára is, hogy ne kezdetleges módon, megszokott fogások és szemmérték, hanem tervezve az anyag helyes felhasználásával készitsék az iparczikkeket azon megjegyzéssel hivjuk fel ezen műre az érdekelt körök figyelmét, hogy az 1 frt 50 kron a „Technologiai Lapok" szerkesztőségében (Budapest, VIII. Rottenbiller utcza 12. szám) vagy magánál a szerzőnál ugyanott megszerezhető. Sopron, 1891. november hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény**. A nagym. cs. és kir. hadügyminiszterium f. é. október hó 4-én 1919 sz. ugyan e hó 9-én 1804 sz. a. ezen kamarához intézett magas leiratai kapcsán megküldé a cs. és kir. hadsereg számára szükségelt többrendbeli ruházati és felszerelési tárgyak, nemkülönben calico és lenfélék fedezése tárgyában kibocsátott árlejtési hirdetményeinek s az ezen szállitásokat illetőleg megállapitott szerződési tervezeteknek egy-egy példányát. Miről a kamarakerület érdekelt köreit oly megjegyzéssel értesitjük, hogy ezen hirdetmények és szerződési tervezetek, a biztositandó czikkek jegyzékével egyetemben, a szokásos hivatalos órák alatt ezen kamara irodájában bárki által betekinthetők. Sopron, 1891. október hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

Vegyes hirek.

— **Előfizetési felhivás a „Vadvirágokra."** Hosszas habozás után, engedve barátaim és számos jóakaróim buzditásainak, végre elhatároztam magamat, hogy részint a fővárosi és vidéki lapokban elszórva megjelent, részint a még csak kóziratban levő költemények javát egy kötetbe szoritva átadom a nyilvánosságnak. Sokáig haboztam e terv kiviteténél . . . vajon kifogják-e állani szerény alkotásaim, nem annyira a kritika, mint inkább a nagy közönség ítéletét? Ugy voltam e versekkel, mint az ideális szerelmes, midőn vallomásra készül. Tudja, hogy a következő pillanat döntő leszen egész életére. Egyik perczben reméli, hogy szavai viszhangra lelnek az imádott szivében, a másik perczben pedig elszorija keblét a félelem, hátha csak nevetni fog az ideál a szavak fölött, melyekbe lelkét akarta önteni. Idáig meg volt legalább a reménye, de ki tudja nem rombol-e le minden légvárat a következő óra vallomása? Ugy fél . . . ugy ingadozik s mégis kitárja szivét, mert meg kell lennie — világosságot óhajt . . . Én is féltem: vajon nem fogja-e minden ábrándomat összetörni a fogadtatás hidegsége, de végre mégis legyőzte ingadozásomat és lelkesedést öntött belém a sok buzditó szó és a jóakarat számos nyilvánulása. Költeményeimben három eszme vezérlett: a vallás, haza és szerelem. E három eszme adott ihletet, e három eszme hatja át e dolgozatokat, melyekkel a nyilvánosság elé lépek. E körül csoportosulnak a versek. A költői műfajokat tekintve csaknem egyformán van benne képviselve az epikai és lyrai költészet; s hangozzék bármiképen a kritika, abban azt hiszem, hogy minden olvasóm véleménye meg fog egyezni, hogy az elbeszélő költemények meséje eredeti, uj és nem érdek nélkül való, és hogy az alanyi költemények forrása a sziv, hogy hangjuk közvetlen, lelkesedésük tiszta és nemes. A kötet „Vadvirágok" czim alatt deczember 10-én fogja elhagyni a sajtót rendkivül izléses, finom kiállitásban. A diszpéldányok pedig oly pazar fényűek, hogy méltó diszét fogják képezhetni a szalon-asztaloknak. Az egész mű terjedelme körülbelül 120 lap lesz. Egy füzött példány ára: 50 kr. A diszpéldányok ára: 1 frt 50 kr. A füzött példány bolti ára: 1 frt lesz. Első zsengéimet a nagyérdemü közönség b. jóakaratába ajánlva, vagyok Budapest, 1891. november 4-én hazafias tisztelettel Alpári Lajos. Az előfizetési pénzek novemre Budapest, VI. ker. Bulyovszky-utcza 19. szám földszint czimzendők.

— **Uj váltóürlapok.** A pénzügyminiszterium közhirré teszi, hogy a régibb kiadásu, széljegyzettel ellátott kincstári bélyegzett váltóürlapok f. évi december hó 31-ével forgalmon kivül helyeztetnek és a mondott időponttól fogva a váltók után járó bélyek-illetéknek kincstári váltóürlapok utján való levonása esetére kizárólag az uj kibocsátásu (kékesszürke, illetőleg világosbarna) bélyegzett kincstári váltóürlapok vehetők használatba. A régibb kiadásu kincstári váltóürlapok a mondott időpontig elárusithatók és teljes érvénynyel használhatók; 1892. évi január 1-től kezdve azonban a forgalmon kivül helyezett kincstári váltóürlapok használata a törvényes bélyegkötelezettség nem teljesitésével egyenlőnek fog tekintetni és az ezzel az illetéki szabályok szerint egybekötött hátrányos következményeket fogja maga után vonni. A használaton kivül helyezett, de el nem használt váltóürlapok, a törvényes határozatok megtartása mellett, a bélyegraktároknál s a kir. adóhivataloknál 1892. évi január 1-től ugyan-e hó 31-éig kicserélhetők; e határidő letelte után azonban a forgalomból kivont régibb kiadásu kincstári bélyegzett váltóürlapok sem kicseréltetni, sem megtérittetni nem fognak.

— **Előfizetési felhivás.** Az „Aradvidéki Tanitóegylet" ez év november hó végén fürge tollal, pajzán jókedvvel irott könyvet ad ki. Szerzője Verner László az egylet érdemes tagja. Egyletünk örömmel határozta el Verner László munkájának kiadását, mert ugy van meggyőződve, hogy egy tehetséges iró ambiciójának növeszti meg szárnyait. „Tanügyi Karczolatok" czimet viseli e mű, 18 fejezetből áll, melyek mindegyike csillogó humorral vannak irva. Ez a tizennyolcz történet egytőlegyig tanügyi háttérrel bir, dévajkodó hangon és gazdag invencióval veszi tárgyait az iskolai élet tág mezejéről. Nem nagyképüskődik, de nem léha. A játszi, az enyelgő hang mögül mindig meglátszik valami jóakaratú tendenczia, a mely eszméket költ föl és gondolkodásra késztet. Nem hizeleg és nem is tömjénez a tanitóknak, de azért meleg szeretetét nem tudja megtagadni azon rend iránt, melyhez maga is tartozik. Humora mögé szerencsésen vegyiti el a szatirát és nem egy fonákságot, ferdeséget ostoroz hivalkodás nélkül, meleg költői kedélylyel. Ha könyvpiaczunk csak kissé is nem lenne olyan mostoha, mint a milyen, minden különösebb ajánlgatások nélkül egyszerűen megjelentettük volna a „Tanügyi Karczolatok"-at és rájuk biztuk volna, hogy másitsa meg a közönyt az ő becsületes törekvése; de mikor keserüen tapasztaljuk, hogy a magyar könyvtermékek közül a legkitűnőbbek is a könyves boltok polczaira kerülnek: bizalommal fordulunk első sorban társegyleteinkhez és tanitótársainkhoz, hogy a tanitó-iró ezen első könyvét tiszteljék meg pártolásukkal. Nekünk tanitóknak jut első sorban a kedves kötelesség, hogy fölkaroljuk az osztályunkban föltüuő jeles tehetségeket, mert az ő dicsőségük és irói diadaluk fénye kétségtelenül visszasugárzik az egész tanitói társadalomra.

— **Mit ajándékozunk gyermekeinknek?** Ezen kérdés a karácsony közelgésével mindinkább foglalkoztatja a szülőket. Manap már annyi szép és pompás nyujtatik a gyermekeknek, hogy a fenti kérdés nem fejthető meg oly könnyen, különösen pedig oly szülők által, kik az ajándékra csak szerény összeget fordithatnak. Szolgálatot vélünk tenni azoknak, ha alkalmas karácsonyi ajándékot ajánlunk nekik. Nem uj czikk, hanem egy játék, mely az idő próbáját kiállotta és melynek magas nevelési értéke tekintélyes tudósok által elismertetett. A legszélesebb körökben elterjedt Horgony-Kőépitőszekrényeket értjük ezen játék alatt. A gyermekeknek évek hosszú során át kellemes foglalkozást nyujtanak és a legvadabb gyermek is eljátszik vele órák hosszáig. A főelőny azonban abban rejlik, hogy minden Horgony-Kőépitőszekrény később a kiegészitő szekrények hozzávásárlása által kiegészithetők és hogy azon szülők, kik nem akarnak egyszerre nagy összeget forditani egy nagyobb szekrényre, ezen kiadást több évre feloszthatják. Ki részletesebbet akar tudni ezen ajándékokat illetőleg, az hozassa meg a gyártól (Richter F. Ad. és társa Bécs, Nibelungengasse 4.) a képes árjegyzéket, mely ingyen és bérmentesen megküldetik.

Csarnok.

Az a nagymosás.

Nagymosás! . . . Brr! Minden férjnek hideg bor. zongatás fut végig testén, mikor ezen szavakat hallja. Vizgőz, szappanlug-illat, mosónő-zsémbelés nyomul a háromszoros ajtón keresztül is a nyugodalmas dolgozó szobába. Nos aztán ha még mindezekhez a kedves háziasszony ilyenkor rendesen rosz kedélyét számitjuk, ki természetesen a mosáskor vagy eme, vagy ama tárgyat nem leli, elhányódott; akkor nem is csoda, ha az ember jókedvének egészen neki lőttek!

Nálam másként áll a dolog. Csekély személyem e tekintetben egy ragyogó kivételt képez. Én és „Aranyom" ugy örvendünk a nagymosásnak, mint gyermekek a karácsony ünnepnek, s ha esetleg valaki nálunk valamely elveszett tárgyról, — mely mosás alá jött volna — panaszkodik: kicsikém soha sem képes egy-egy még aranyosabb mosolyt elrejteni. Ne gondolja azért valaki, hogy az én „Aranyom" nem jó gazdasszony, mert hitemre mondom, velem gyül meg a baja! Nem! e mosolynak egészen más oka van. Elbeszélem.

Hogy én az „Aranyomat" nagyon szerettem, az előttem még suhancz koromban is a napnál világosabb volt. Hanem — mint ez rendesen történni szokott — éppen én gondolhattam legkevésbbé arra, hogy őt megkérjem, nemcsak mert, . . . hanem azért is, mert leghalaványabb tudomásom sem volt arról, vajjon tulajdonképpen hányadán állok viszontszerelem dolgában!

Egy szép délelőtt átrándultam bozzájok, mert a vágy a kedves gyermeket láthatni, nem engedett nyugodnom, s az igazat megvallva, mert azelőtt pár nappal egy estélyen voltam, a hol ő is jelen volt, s hol közelében addig sompolyogtam, mig sikerült egy gazdagon himzett zsebkendőt elcseuni azon reményben, hogy azt majd a közel bekövetkezendő távollét alatt szivemen fogom ereklyeként hordani. Ellátogattam tehát részben azért is, hogy vajjon a zsebkendő eltünését észrevette-e?

A szobában csupán az öregeket találtam. Türelmesen várakozva fecsegtem össze minden ostobaságot. Hanem midőn végre egy egész óra mulva sem mutatkozék még nyoma is az én „Aranyomnak", tovább nem tartóztathatnám magam és kérdém:

— Hol rejtőzik ma a kisasszony?

— Őt aligha látja meg, mondá a mama. Nagymosásunk van s mindjárt kezdik a szappanyozást.

Egy „jó napot" legalább csak lehet neki kivánuom — szólék — s egyenesen a mosóház felé tartottam. Amint ajtót nyitottam, gőzfelhő, szappanlug-illat átláthatlan ködként nyomult elébem.

— Ki az? hallottam a sürü ködből kicsengeni.

— Én kisasszony!

— Maga? no ez még szebb lesz, — s néz utánna, hogy azonnal elmeneküljön! — igy csak nem mutathatom magamat.

— Semmit sem tesz! — szólék hideg vérrel s közelébb léptem.

Ott állott ő egy hatalmas asztal fölé hajolva, a kedves arcz, a forróság és buzgalomtól kipirultan. Egy kendő a aczér fürtök körül, kötény a kecsesel domboruló kebel előtt, a reggeli ruha bő ujja felgyürve, ugy, hogy a hófehér karok egész fehérségükben ragyogtak szemeim előtt. Mellette egy hordócska állt, s belőle éppen egy jó adag valami zöldes szappan félét emelt ki. — Ha rögtön nem távozik, — parancsolá, — ugy beszappanyozom hogy még! — De igazán, tréfa nélkül, nagyon roszkor jött! Haragos vagyok ma, haragos ha mondom tudja!

— De hát kire kisasszony?

— Magamra, önre, az egész világra. Képzelje, tizenkét himzett zsebkendőből, melyet mint a szemem tényét ugy őriztem, a tegnap előtti estélyen egyet elvesztettem. Szegény barátnőm ajándéka már most oda van, mert hiányos! . . . Mit beszélek, elvesztettem! — Maguk oly gonoszak! bizonyosan elvették, még pedig maga, erre fogadni mernék!

Na most, gondolám magamban! . . . s e pillanatban reám tekintett, s észre is vette együgyü tépelődésemet.

— Nézzen csak reám . . . ah nem mer szemeimbe nézni! Magánál van a zsebkendőm, magánál és senki másnál!

— De kisasszony, hová gondol, ilyet én nem tennék, a lopás egészen ellenkezik nézetemmel.

Azonban ezalatt önkénytelenül tárczám felé nyultam, honnan, most vevém észre, hogy egy fehér zseb-

kendő csücske gyanusan kandikált elé corpus delictiként s mielőtt az aranyos vissza szerezhette volna a kendőt, megragadám az irigy kezeket.

— Revallok mindent kisasszony, én vettem el a kendőt, hanem lássa nem tudok elválni tőle — legyen irgalmas hagyja nálam, hisz pár nap még s én messze megyek, tán örökre elhagyom kedves körét. Oh tegye meg ezt érettem!

— Nem, nem lehet! hiányossá tenném az emléket nem szabad — mondá meggondolkozón ősziute kérelmemre.

— Margit! én tudnék egy módot a hiányt kipótolni s a kendő mégis nálam marad. — szólék erélylyel kis kezét egészen a magamba szorítva, tudja e kegyed is e módot?

— No s mi lenne az? . . . szóla s meglepetten rám tekintett, szemeimből olvasá szavaim értelmét, mert hirtelen elpirult.

Mindketten hallgatánk s a szünetet betöltendő, gépiesen hajlottam le hogy kezét megcsókoljam.

— Hagyja el, hiszen csupa szappan, nem látja! — s hangosan felkaczagott, azonban e nevetés előttem kissé megindultnak, erőltetettnek tünt fel.

— No ha ja kezet nem, az ajkat, szóltam határozottan, karcsu termetét magamhoz ölelve; ő reszketett de nem ellenkezett s én egy hosszu szenvedélyes csók után remegve suttogám fülébe: Igen Margitom, igen, te tudod mit képzelek.

— Tudom, sugá ő még halkabban s az angyali fejet mellemre hajtva, arczát elrejté. A zsebkendő ez alatt földre hullt, s én boldogan vevém fel a végzetes tárgyat.

Menj te gonosz ember! egy gyenge nőt igy megtámadni! Igent mondatsz velem csak azért hogy zsebkendőim kerek száma hiányos ne legyen.

— Igen igy van angyalom s csakugyan csupán ez egyetlen mód volt a hiányt kipótolni.

Karomba zártam őt ismét, s a papa és mamához mentünk. A mosónők pedig összedugták fejőket s tovább mostak, ruhát-e vagy engem: máig sem tudom!

Az öregek elé kerültünk s pirulva vallottuk meg hogy eljegyeztük egymást.

— Látszik gyermekek, hogy a mosóházban történt az eljegyzés, — szólt a legnyugodtabb phlegmával leendő apósom — mert a fiam uram rokkja csupa szappan! *Szigethy Péter.*

Felelős szerkesztő: ***Wittinger Antal.***
Kiadó-laptulajdonos: ***Feigl Gyula.***

Nyilt-tér.

Fekete fehér és szines selyemszövetet 60 krtól 15 frt 65 krig meterenkint — sima és mintázott (240 különböző minőségben) — darab- és végszámra, porto- és vámmentesen szállit Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállitó) gyári raktára Zürichben. Mintákat rögtönösen küld. Levelekre Svájczba 10 kros bélyeg ragasztandó.

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II.III. oszt. kocsikkal		
	Középeurópai idő.		reggel	d. u.	este.
—	**Köszeg**	ind.	5^{05}	11^{55}	5^{50}
6	Lukácsháza	(m. h.)	5^{19}	12^{08}	6^{04}
12	Német-Gencs	(m. h.)	5^{36}	12^{24}	6^{21}
18	**Szombathely**	érk.	5^{51}	12^{39}	6^{36}
—	**Szombathely**	ind.	6^{45}	3^{15}	7^{05}
7	Német-Gencs	(m. h.)	7^{01}	3^{31}	7^{2}
13	Lukácsháza	(m. h.)	7^{18}	3^{48}	7^{38}
18	**Köszeg**	érk.	7^{31}	4^{01}	7^{51}

Csak kedd-, pénteken közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 percz- Szombathelyről 11 ó. — perczkor.

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	. .	9 frt.	60 krtól	10 frt.	20 kr-ig.
Rozs	„	. .	9 „	20 „	9 „	50 „
Árpa	„	. .	6 „	50 „	7 „	50 „
Kukoricza	„	. .	7 „	50 „	7 „	90 „
Zab tavali	„	. .	5 „	70 „	6 „	— „
Zab idei	„	. .	5 „	50 „	5 „	70 „

		frt.	kr.		frt.	kr
Buzaliszt I.	100 kilo	15	40	100 kilo burgonya	1	85
„ II.	„	15	10	Marhahus . 1 kilo	—	60
Rozsliszt I.	„	13	60	Marha zsir	1	10
„ II.	„	12	—	Disznóhus . „	—	52
Buzakorpa	„	5	--	„ zsir . „	—	68
Rozs „	„	5	—	Borjuhus . „	—	60
Köleskása	„	14	—	Birkahus . „	—	36
Dara	„	17	—	1 méterről bükkfa	13	50
Árpa dara	„	8	—	„ „ dorong	10	--
Széna	„	2	52	„ tölgyfa	9	40
Szalma	„	1	90	„ „ dorong	7	60

HIRDETESEK.

1110/91.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhitre teszi, hogy **Fleischmann Ignácz** végrehajtatónak **Leyrer Tobiás** végrehajtást szenvedő elleni 330 frt 54 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén levő Mencsér községben fekvő a mencsérí 257 sz. tjkvben Leyrer Tobiás tulajdonaul felvett A † 25 hrsz. kertre 35 frt, a † 27 hrsz. beltelek és 15 sz. hazra 400 frt, † 28 hrsz. kertre 3 frt, † 56 hrsz. szántóra 30 frt, † 133 hrsz. rétre 17 frt, † 163/a hrsz. kertre 47 frt, † 425 hrsz. szántóra 22 frt, † 462 hrsz. szántóra 43 frt, † 543/a hrsz. szántóra 43 frt, † 615 hr. rétre 6 frt, † 697/a hr. szántóra 27 frt, † 741 hr. rétre 96 frt, † 767 hrsz. szántóra 42 frt, † 781 hrsz. szántóra és rétre 41 frt, † 1102/a hrsz. szántóra 20 frt, † 1157/a hrsz. szántóra 51 frt, † 164/a hrsz. beltelekre 47 frt és † 648/a hrsz. szántóra 25 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

az 1891. évi deczember hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Mencsér község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1891. évi augustus hó 1. napján.

A kőszegi királyi járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Terplán,
kir. aljárásbiró.

Fa-eladás.

A t. közönségnek ezennel tudtára adatik, hogy az itteni **fa-raktárunkban** már mindennemü

tüzelőbükkfa

eladandó.

Kőszegen egyedül **Hundley Vilmos,** füszerkereskedő urnál a következő árakon kapható:

I. oszt.	bükkhasábfa	köbméterenként	3.50	frt.
II.	„	„ „	3.—	„
III.	„	„ „	2.50	„
	Dorongfa	„	2.75	„

A szombathelyi kereskedelmi és gazdasági bank.

Salignac & Cie. Cognac

Részvény-társaság, alapitva 1809-ben négy millió franknyi alaptőkével; ajánlják

Cognac-jukat

a legkitünőbb minőségben. Az 1867-ik évi párisi világkiállitáson a nagy aranyéremmel az 1891. évi bécsi nemzetközi tápszer és házi szükségletek kiállitásán pedig a nagy érdem okmánynyal (legmagasabb kitüntetés) lettek kitüntetve.

Különlegesség: orvosi autoritásoktól ajánlott „MEDICINAL-COGNAC".

Raktár Kőszegen

Jánosa Gyula,
urnál.

Vezér-képviselők Ausztria-Magyarország részére:
Heinrich Mendl & Co.
Tea, rum és cognac beviteli czég Bécsben, I. Schottenring 32.

Szén-eladás.

100 kg. wisei fénydarabszén 1.40 frt.
100 kg. bibensteini barna darabszén 1.30 frt.

Mind a kétfélét, legjobb minőségben bérmentve házhoz szállitva, kapható

Kirchknopf M.-nál
Kőszegen.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölést csúsz. köszvény, tagszaggatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszertárban kapható.

Csak Horgonnyal valódi!

Körrejtély. Erdekes, nélkülözhetlen játék a hosszuteli estékre. A körrejtély csak akkor valódi, ha a gyári jelvénnyel, a Horgonnyal el van látva. — — — — — — — —

Ezer meg ezer szülő dicsérőleg elismerte a hires

Horgony-Köpitőszekrények

nagy nevelési értékét; jobb játék nem létezik gyermekek és felnőttek számára! Részletesebbet ezekről valamint a „Körrejtélyről" képes árjegyzékünkben találni, melyet minden szülőnek meg kellene rendelni, hogy kellő időben gyermekeik számára igazán alkalmas karácsonyi ajándékot kiválaszthatnak és megrendelhetnek. Az árjegyzékek ingyen és bérmentesen küldetnek szét. — Minden köépitőszekrény a „Horgony" jelvény nélkül közönséges és kiegészitésre nem alkalmas utánzások, ennélfogva mindig

Richter-féle Horgony-Köepitőszekrény

kérendő és csak ilyen fogadandó el. — Minden finom játékszerkereskedésben 35 krtól 5 frtig és feljebb kaphatók.

Richter F. Ad. és társa, első osztr. magy. csász. és kir. szabad. köépitőszekrénygyár.
Bécs, I. Nibelungengasse 4. Olten, Rotterdam, London, E. C., New-York 310 Broadway.

Bor-kivonat,

kitünő szer ártalmatlan bor előállitásához — a valódi bortól meg nem különböztethető — ajánlom a fennti kipróbált külörlegességet.

2 kgr. ára (100 liter bort ád) 5 frt 50 kr. Recept mellékelve — ingyen. Jó eredményért vagy a gyártmány ártalmatlanságáért felelőség.

Szesz-megtakaritást

az égett boroknál az én felülmulhatatlan erős essenciám által elérhető; ez az italoknak egy kellemes csipős izt kölcsönöz, és csakis nálam kapható.
Egy klgr. ára 3 frt 50 kr. (600—1000 litert ád) használati utasitás mellékelve

☛ A fennti különlegességeken kivül ajánlok különöse **„essenciát" rum, cognac, finom liquer** stb. gyárak számára, felülmuthatatlan minőségben. Receptek ingyen mellékelve. **Arjegyzék bérmentve.**

Polluk Károly Fülöp,
essenc-különlegességek gyára, Prága.
Solid képviselők kerestetnek.

Rendkivül fontos találmány gyengeség ellen!

Férfiaknak!

A cs. és kir. szab. **Potentator**-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállittatik (külsőleg észrevehetetlen, garantirozott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymod). Hires tanárok elismerő nyilatkozatai, legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi hálairatai érdek nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diskrecióval. Tartalom és származás felismerhetetlen. **Dr. Altmann Károly,** Wien, VII., Mariahilfstrasse 70. sz. Felvilágositó röpiratok kivánatra ingyen és bérmetve küldetnek.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.